

KARPERS IN HET VROEGE VOORJAAR

De natuur ontwaakt uit haar winterslaap, dus komen ook de karpers langzaam in beweging. Heel actief zijn ze nog niet, dus het vinden van de vis is nu de grootste uitdaging. Dennis Scherjon wijst je hierbij de weg aan de hand van een sessie op enkele cultuurwateren rond Amsterdam. Daar laat hij zien waar je de vissen vroeg in het voorjaar kunt verwachten én hoe je ze vangt.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Kom, we gaan toch naar een ander water”, zegt Dennis resoluut als we hem op het afgesproken tijdstip treffen in de polder. Hij heeft net al een ‘voerrondje’ gereden, maar op deze stek – een wetering die van een buitenwijk naar de Amstel loopt – geen activiteit waargenomen. “Dit smalle deel van de vaart is ondieper en ligt vrijwel altijd uit de wind. Typisch een voorjaarsplek waar de vis heen zwemt omdat het water hier snel opwarmt. Maar aangezien de zon die was voorspeld nergens te bekennen is, begin ik liever op een winterstek”, verklaart hij de last minute wijziging van het plan voor vandaag.

VERGETEN WATER

De tweede stek is een vergeten en ietwat verloederd cultuurwater aan de rand van de stad. Links een braakliggend terrein, rechts kantoorpanden – de gemiddelde karpervisser zou hier waarschijnlijk achteloos voorbijrijden. “Vergis je niet, hier zwemmen serieuze vissen rond”, verzekert de fitnessinstructeur en sportmasseur van beroep ons. “Geen groot bestand, maar wel hele

Neem weinig materiaal mee zodat je mobiel bent en snel kunt verkassen.

Voordat Dennis zijn hengels erbij pakt, observeert hij eerst een poosje het water om te kijken of zich ergens actieve karper ophoudt

oude en mooie karpers." Voor dat Dennis zijn hengels erbij pakt, observeert hij eerst een poosje het water. Zijn blik blijft rusten op een op het oog ondiep hoekje. Daar zien we een teken van leven: bellenplakkaten. "In die hoek ligt een zandplaat. En daar heb ik eerder vanochtend zo'n vijftien tot twintig boilies op gegooid. Die heeft de vis gevonden, dus laten we de hengels er maar eens bij pakken", zegt hij opgetogen.

DONKER HOEKJE

Tijdens het klaarmaken van de hengels, legt Dennis uit waarom hij juist voor deze plek kiest terwijl het water volop interessante stekken – overhangende takken, kleine rietvelden – telt. "In de zomer staat deze hele kom vol lelies, behalve dit hoekje omdat er een schone zandplaat ligt. Deze plek is extra aantrekkelijk omdat het een donkere en windluwe hoek is, met beschutting van bomen, voorzien van beschoeiing en her en der wat losse rietstengels. Alles bij elkaar dus de perfecte plek om te overwinteren." Nadat hij het aas met een onderhands worpje net buiten de voerplek heeft gegooid, bevestigt hij net buiten de top een gewichtje op de lijn. "Zodat de azende vis niet schrikt van een snaarstrakke lijn."

OP TIJD VERKASSEN

Als er na tien minuten wat piepjes uit de ontvanger van de beetmelder komen, staat Dennis direct op scherp. Maar helaas blijft verdere actie uit. "Toch een lijnzwemmer, denk ik. De vis aast in ieder geval wel", zegt hij vol goede moed. Desalniettemin voegt hij er meteen aan toe dat we over een kwartier sowieso verkas-

sen. "Dat is voor mij de essentie van de visserij in de winter en het vroege voorjaar, en stiekem eigenlijk ook de rest van het jaar. Blijf mobiel en verkas zodra een aanbeet uitblijft. Dan ligt er of geen vis, of ze azen simpelweg niet. Als het water koud is, zijn de aastijden kort. Ben je er niet op het juiste moment, dan vang je ze niet", legt hij uit.

PENVISSEN

Dat is de reden waarom Dennis veel tijd investeert in het zoeken naar overwinteringsplekken. "Denk aan overhangende takken, lage duikers, windluwe en donkere hoekjes. Daar kun je in de zomer al mee beginnen. Zeker tijdens het pennen, wat ik het liefst doe. Dat geeft je zoveel informatie over de waterdiepte, bodemgesteldheid en het gedrag van de vis. Zorg dat je altijd goed peilt, zodat je weet waar de harde platen, planten en kuiltes liggen." Doordat Dennis mobiel vist, kan hij ondanks een druk gezinsleven in een dagdeel meerdere

Bij de voorjaarsvisserij op cultuurwater volstaat een basic rig en hoef je niet veel te voeren.

stekjes aandoen. "Zo ontdek je vanzelf de plaatsen waar de vis zich ophoudt. Daar kun je vervolgens nog tot ver in april van profiteren, want de vis blijft lang rond die plekken hangen."

ONDIEPE PLAAT

Zoals aangekondigd raapt Dennis niet veel later zijn spullen bij elkaar. Op het moment dat hij de eerste hengel binnendraait, schiet er een karper weg richting het midden van de sloot. "Zie je dat er vis op de stek lag? Aan de bescheiden boeggolf te zien wel een kleintje", lacht hij. De volgende aangevoerde plek is een grote kom vol riet in de luwte van een flat en een parkeergarage. "Deze stek is een combi van een voorjaars- en overwinterplek. Voor het rietveld ligt een ondiepe plaat die snel opwarmt. Maar tussen het riet is het water vrij diep, dus daar liggen de karpers in de winter graag tus-

sen." Al na een paar minuten piept de ontvanger van de beeldmelder in zijn jaszak, maar helaas blijkt de dader een meerkoet te zijn.

GENIEPIG AZEN

Ondanks dat de enige activiteit onder water van twee naar boilies duikende meerkoeten komt, heeft Dennis er alle vertrouwen in. "In deze periode kunnen ze in het ondiepe water heel geniepig over je voerplek scharrelen", zegt hij terwijl hij op een parkbankje nog een kopje koffie inschenkt. De koffiebeker vliegt vervolgens bijna door de lucht als opeens een reeks snelle piepjes uit de ontvanger klinkt. "Dat is vis, geen twijfel mogelijk." De kromme hengel bevestigt zijn woorden en na een lome dril dirigeert hij al vrij snel een schitterende spiegelkarper het net in. "Dat is de eerste spiegel op deze stek in vier jaar tijd, hier ben ik heel blij mee", jubelt Dennis als hij – voor het echte voorjaarsgevoel – met de vis poseert tussen de narcissen.

WEINIG VOEREN

Na dit eerste succes stelt Dennis voor om iets langer op deze plek te blijven hangen. Voordat zijn superbasic onderlijn met licht zwevende haakaas (wafer) weer te water gaat, knoopt hij met een stuk PVA-tape twee brokken boilie aan de montage. "Verder voer ik niets bij, want veel voer brengen is nu niet nodig", legt hij uit. "Het is een misvatting dat je in het voorjaar volle bak moet voeren omdat de vis is uitgehongerd. Zeker met dit soort milde winters is daar geen sprake van. De kar-

>>

Licht
zinkend aas als
een wafer of een
opvallende pop-up
werken goed in het
voorjaar

pers beginnen in het voorjaar weliswaar te zwemmen, maar eten nog steeds vrij weinig. Voer je teveel, dan raakt de

vis heel snel verzadigd." Daarom gebruikt Dennis ook in het voorjaar speciale, licht verteerbare winterboilies van 12 tot 15 millimeter. "In combinatie met een opvallende pop-up, zodat foeragerende vis het aas sneller vindt."

BUIT IS BINNEN

Net als Dennis de hengel wil pakken om te verkassen, zakt zijn swinger (beetmelder die aan de lijn is bevestigd, red.) omlaag. "Deze vis zwom heel rustig mijn kant op", zegt hij enigszins verbouwereerd na het oppakken van de hengel. Een prachtig gekleurde schub is duidelijk wel wakker, maar moet zich na een korte en felle drill toch gewonnen geven. Na een paar plaatjes glijdt de vis weer terug het water in. Dan vraagt Dennis ons wat we willen, aangezien de buit met twee vissen qua beeldmateriaal wel binnen is. "Nou weet ik nog een ander water waar de kans op vis vrij groot is. Daar wilde ik alleen heen als de vis het op de andere stekken zou heb-

ben laten afweten, want het is niet bepaald een idyllisch plekje: een druk kruispunt, kantoorgebouwen en een smalle groenstrook vol hondenpoep en vuil. Maar nu we er toch zijn..."

TWEE DERTIGPONDERS

"Hier kom ik dus nooit karpervissers tegen", lacht Dennis als hij zijn steuntjes en beetmelders in de grond prikt. Hij wijst op een hoekje tussen de gebouwen in. "Toen het eens hard vroom, lag er overal ijs. Behalve op die plek. Daar zit de stookruimte van het kantorencomplex. Een ware hotspot, letterlijk en figuurlijk." Ondanks dat we geen teken van leven zien in het ondiepe water, schreeuwt de beetmelder het al snel uit. "Dit is een mooie", zegt Dennis vergenoegd terwijl hij alvast zijn schepnet erbij pakt. Op dat moment gaat ook de tweede hengel af. "Pak jij die maar", zegt hij tegen uw verslaggever. Daarbij nog niet vermeldend dat hij al heeft gezien dat ook dit een serieuze bak is. Als beide vissen op de onthaakmat liggen, is zelfs Dennis even stil. Maar wat wil je met een dubbelvangst van twee bijna identieke en belachelijk dikke vissen van rond de 30 pond. "Dit lijkt mij een mooie afsluiter van het verhaal", grijnst hij als we beiden met een vis voor de fotograaf poseren.